

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.IX.229/2021/10. szám

A Szegedi Ítéltábla Szegeden, a 2021. évi október hó 22. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A másodfokú bíróság a testi sértés büntette miatt **Terhelt1** ellen indult büntetőügyben a Szolnoki Törvényszék 16.B.148/2020/16. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott terhére megállapított bűncselekmény pontosan a Btk. 164. § (8) bekezdés *I. fordulata* szerint minősül, az ítélet bevezető részéből a 2020. július 17-én megtartott nyilvános előkészítő ülésre történő utalást mellőzi, illetve a vádlott helyesen *legkorábban* a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 24.000 (huszonnégyszer) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Szolnoki Törvényszék a 2021. évi január hó 27. napján kelt 16.B.148/2020/16. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntette miatt 4 év 6 hónap szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott jelentett be fellebbezést vádmódosításért és enyhítésért.
- [3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt azzal, hogy a másodfokú bíróság az ítélet bevezető részéből a nyilvános előkészítő ülés időpontjára történő utalást mellőzze, a vádlott terhére

megállapított bűncselekmény jogszabályi alapját egészítse ki a Btk. 164. § (8) bekezdésének I. fordulatra történő utalással, illetőleg a feltételes szabadságra bocsáthatóság vonatkozásában tett megállapítást – a törvény szövegének megfelelően – a *legkorábban* szóval.

- [4] A vádlott védője a nyilvános ülésen a büntetés enyhítését kérte.
- [5] A felülbírálattal összefüggésben mindenekelőtt arra volt szükséges utalni, hogy a vádlott fellebbezésének pontos tartalma – tekintettel arra, hogy annak előterjesztésére nem a tárgyaláson került sor – a bejelentésekor nem volt tisztázható, ezért a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 584. § (4) bekezdése értelmében azt az ítélet valamennyi rendelkezése ellen bejelentettnek kellett tekinteni.
- [6] A másodfokú bíróság ennek megfelelően a jogorvoslattal megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során vizsgálta a tényállás megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét, és az eljárási szabályok megtartását. Ezt meghaladóan – a Be. 590. § (7) bekezdésében írtak szerint – hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.
- [7] A felülbírálat során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontja értelmében – az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján – az alábbiak szerint egészítette ki:
- [8] A Jászberényi Járásbíróság 6.Bpk.108/2016/2. számú határozatával kiszabott 10 hónap szabadságvesztés próbaideje a 2018. évi április hó 24. napján eredményesen eltelt.
- [9] A vádlottal szemben a 2020. évi november hó 12. napján elkövetett rablás büntette miatt folyamatban lévő büntetőügyben a Jászberényi Járási Ügyészség a 2021. évi február hó 17. napján kelt 1.B.1304/2020/26/I. számú vádiratával a Jászberényi Járásbíróságon vádat emelt.
- [10] *(A vádlott erkölcsi bizonyítványa, másodfokú bírósági iratok 8. sorszáma alatt).*
- [11] A sértett sérülését a vádlott szembenálló testhelyzetből, közepes erővel leadott szúrása okozta.
- [12] *(szakértői igazságügyi orvosszakértő nyomozás során előterjesztett szakvéleményének 4. oldala.)*

II.

- [13]
- [14] Az ekként kiegészített tényállás most már mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a vádlott védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.
- [15] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi előírásoknak megfelelően, olyan körülményekkel folytatta le, hogy az ügy ténybeli és jogi értékelést igénylő részleteiben is megnyugtatóan állást lehetett foglalni.
- [16] A vádlott az eljárás különböző szakaszaiban a büntetőjogi felelősségét illetően eltérő tartalmú vallomásokat tett. A nyomozás során a szúrás tényét elismerte, védekezéséül azonban azt adta elő, hogy nem akarta megsebesíteni a sértettet, sérülése véletlenül következett be. Az előkészítő ülésen büntetőjogi felelősségét nem ismerte el, és már a szúrás megtörténtét is vitatta.

- [17] A múltbeli történések valósághű rekonstruálását nagymértékben megkönnyítette, hogy az eseményeknek, illetve azok egy részének kívülálló szemtanúi is voltak, illetve azokkal kapcsolatos álláspontját a sértett másokkal is megosztotta. A vádlott védekezésével szemben így a lényeges körülményeket illetően azonos tartalmú bizonyítékok tették lehetővé az előzmények, illetve a tettlegesség részleteinek feltárását. Így annak rögzítését is, hogy a bántalmazást veszekedés előzte meg, melynek során a vádlott az ágyról felkapott 8,5 centiméter pengehosszúságú késsel megszúrta a sértettet. A cselekmény elkövetésének a helyszínén jelen lévő valamennyi személy, így sértett1 sértett, tanú3, tanú6 és tanú2 egyaránt a vádlott védekezésétől eltérő módon adta elő a történéseket; vallomásaik lényege szerint a sértett sérülését késszúrással a vádlott okozta.
- [18] Erről számoltak be tanú5, tanú7 és tanú8 tanúként kihallgatott mentőápolók is, akik a helyszínen a sértett közlése alapján szereztek tudomást arról, hogy egy általa kezdeményezett féltékenységi vita során a vádlott késsel sebesítette meg. tanú4 tanúnak pedig az események után maga a vádlott mesélte el azonos tartalommal a történeteket.
- [19] Mindezekon túlmenően az igazságügyi orvosszakértői vélemény is megnyugtatóan tisztázta az elszenvedett sérülések keletkezési mechanizmusát, alátámasztva ezáltal a tanúk által elmondottakat, illetve határozottan kizárva annak véletlen, a vádlott védekezése szerinti bekövetkezését.
- [20] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság – más vonatkozásban kiegészített – tényállása a Be. 593. § (3) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

[21] **III.**

- [22] E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.
- [23] A felmentést célzó jogorvoslati kérelem tehát nem volt megalapozott.
- [24] A bűncselekmény minősítése is a büntető anyagi jogszabályoknak megfelelően történt, bár az elsőfokú bíróság ítéletének ezzel kapcsolatos része némi pontosításra szorult. Amint arra a fellebbviteli főügyészség is helyesen utalt, a bűncselekménynek a rendelkező részben írt minősítése – szemben az indokolási részben foglaltakkal – hiányos, a Btk. 164.§ (8) bekezdésének megfelelő fordulata ugyanis nem került feltüntetésre. Azt tehát ki kellett egészíteni azzal, hogy a vádlott terhére megállapított bűncselekmény – az életveszélyre, mint eredményre figyelemmel – a Btk. 164. § (8) bekezdés *I. fordulata* szerint minősül.
- [25] A fellebbviteli főügyészség helytállóan utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a jogi következtetésre, hogy a vádlottat a szándékos bántalmazás mellett az életveszélyes eredmény bekövetkezése tekintetében mindössze gondatlanság terheli. Az irányadó tényállás szerint az ittas állapotban lévő vádlott szembenálló testhelyzetben, egy 8,5 centiméter pengehosszúságú késsel, közepes erővel szúrta meg a sértett testének célba vett részét, mellkasának bal oldalát.
- [26] A másodfokú bíróság megítélése szerint az elkövetés körülményei – az alkalmazott eszköz jellege, a bántalmazott testrész, az erőbehatás nagysága és a sérülés súlyossága – együttesen, de külön-külön is csak azt a következtetést engedik meg, hogy a vádlottnak az életveszélyes sérülés bekövetkezésének lehetőségét fel kellett ismernie, előre kellett látnia, ez iránt azonban közömbös maradt, ebbe belenyugodva, tehát ún. eshetőleges szándékkal valósította meg a bűncselekményt. Ugyanígyen következtetés volt levonható az elkövetés után tanúsított magatartásából is. A szúrás után ugyanis a figyelme mindössze arra koncentrált, hogy a

sértett vérző sérülése mások számára ne váljon észlelhetővé, orvosi segítséget nem kért, sőt – a vendégségből való kényszerű távozásukat követően – az utcán tovább folytatta az akkor már erősen vérző sértett bántalmazását, majd a helyszínt elhagyva egy ismerőse lakására ment.

[27]

IV.

[28] A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság némileg pontatlanul tárta fel, ezért szükséges volt azok ismételt áttekintése.

[29] A vádlott terhére kellett értékelni, hogy visszaesőnek nem minősülő, részben különös bűnismétlő, akivel szemben a jelen eljárás ideje alatt elkövetett bűncselekmény megalapozott gyanúja miatt újabb büntetőeljárás indult. Súlyosító körülmény az önhibából eredő ittas állapota, illetőleg az is, hogy a bűncselekményt közeli hozzátartozója, élettársa sérelmére követte el.

[30] Enyhítő körülmény ugyanakkor a két kiskorú gyermek eltartásáról történő gondoskodás, valamint a bekövetkezett életveszély közvetett jellege.

[31] A másodfokú bíróság álláspontja szerint – áttekintve és értékelve a fenti körülményeket – az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető. A kifogásolható életvezetésű vádlott esetében – akivel szemben rablás büntette, valamint súlyos testi sértés büntette és kiskorú veszélyeztetése büntette miatt további két büntetőeljárás is folyamatban van –, a Btk. 79. §-ában megfogalmazott célok eléréséhez az elsőfokú bíróság által alkalmazott, kétségtelenül szigorú büntetés szükséges, annak lényeges enyhítésére nincs törvényes lehetőség; sem a szabadságvesztés, sem pedig a mellékbüntetés tekintetében.

[32] A bejelentett fellebbezés az enyhítést célzó részében sem volt tehát megalapozott.

[33] Az egyéb – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsátásra, valamint a bűnügyi költségre vonatkozó – rendelkezések is törvényesnek bizonyultak.

[34] Ezért a másodfokú bíróság a Be. 605. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[35] Mégis azzal, hogy a vádlott terhére megállapított bűncselekmény jogszabályi alapját kiegészítette azzal, hogy az pontosan a Btk. 164. § (8) bekezdés *I. fordulata* szerint minősül. A 2020. évi július hó 17. napján megtartott nyilvános előkészítő ülésre történő utalást mellőzte, ugyanis a Be. 561. § (1) bekezdése értelmében az ügydöntő határozat bevezető részében csak a tárgyalási napok megjelölését kell feltüntetni, a nyilvános előkészítő ülés határnapját nem. Kiegészítette továbbá a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezést a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján azzal, hogy a vádlott helyesen *legkorábban* a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[36] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 613. § (1) bekezdésén alapul.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Túri Tamás s.k. bíró

A Szolnoki Törvényszék 16.B.148/2020/16. számú ítélete a Szegedi Ítéltábla Bf.IX.229/2021/10. számú végzése folytán a 2021. évi október hó 22. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr. Krémer László s.k.
a tanács elnöke